

عنوان مقاله:

بررسی میزان تاثیر گذاری مدت اقامت بر افزایش حس تعلق مکانینمونه موردی: میادین محله ای نارمک تهران

محل انتشار:

همایش ملی فرهنگ، کالبد و محیط در معماری و شهر اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جمال الدین سهیلی - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، قزوین، ایران

مرتضی اوجاقلو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مکان هایی که افراد خود را نسبت به آن ها متعلق میدانند، مکان هایی پویا و سرزنده هستند. افراد خود را، نسبت به این فضاها خودرامسئول انگاشته و در جهت ارتقا مطلوبیت آن می کوشند، یکی از مهمترین عوامل تاثیر گذار بر میزان حس تعلق اجتماعی در محلات شهری مد زمان اقامت افراد می باشد. اقامت طولانی مد باعث ایجاد پیوند بین فرد و مکان می شود و همین امر باعث شناخت بیشتر ساکنین محلات گردیده و منجر به برقراری تعامل اجتماعی مثبت بر مبنای اعتماد میگردد و این امر ضرور بررسی این موضوع را تبیین میکند. در همین راستا 344 پرسشنامه بدست آمده از فرمول کوکران به عنوان حجم نمونه، به صورت استقرایی تاثیر مد اقامت افراد را در ارتقاء سطح حس تعلق می سنجد. ساکنان میدان نو (هفت حوض سابق) به عنوان میدان مرکزی و اقتصادی و میدان 73 به عنوان استفاده گردیده است و نتایج پووه در مقایسه افوراد بوا SPSS میدان محلاتی مورد ارزیابی قرار گرفت. برای ت لیل داده ها از نرم افزار مد زمان های متفاوت اقامت در این م لا نشان میدهد که چگونه با گذشت زمان رابطه هویتی و رابطه وابستگی در مردان و زنان تغییر پیدا میکند و این روابط در طی زمان در مردان بیشتر از بانوان روند صعودی طی میکنند و 87 درصد افراد که 15 سال و بیشتر در این محلات زندگی میکنند تعلق خاطر به این مکان دارند و حاضر به ترک این مکان نیستند.

کلمات کلیدی:

انسان، محیط، حس تعلق، مد اقامت، نارمک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478469>

